

Kocianova houslová soutěž

3.-6. 5. 2023

XVIII. ročník festivalu Kocianovo Ústí

65. ročník

No. 4.



KOCIANOVO ÚSTÍ

6. května

10.00 přijetí vítězů a zahraničních
účastníků starostou města
Hernychova vila

14.30 koncert vítězů a laureáta
Roškotovo divadlo

Od první kategorie k laureátskému titulu!

Kocianova houslová soutěž napsala za dobu svého trvání ne jeden silný, dojemný příběh. Zahraniční hvězdy se často na Kociance mihly pouze dvakrát: nejprve získaly vysněný titul, po roce pak hrály na laureátském koncertu. Naproti tomu domácí naděje zpravidla začínaly od první kategorie, postupně sbíraly dílčí úspěchy... a nejlepší z nich dokráčely na samý vrchol. A přesně to je případ letošního laureáta – patnáctiletého studenta Pražské konzervatoře **Milana Kostelence**. Postupně prošel, ještě coby žák liberecké ZUŠ, všemi kategoriemi a v každé z nich zabodoval. Když v roce 2017 zvítězil mezi nejmladšími, v rozhovoru pro zpravodaj na otázku, zda sní o laureátském titulu, pravil spontánně: „Ano, moc mě to láká!“

Žhavým adeptem na absolutního vítěze byl již loni... jenže to všechny účastníky „královské“ čtvrté kategorie zastínila Lana Zorjan ze Srbska. Včera ale v zaplněném sále už jméno svěřence Jiřího Fišera a Petra Matějáka zaznělo – dětský sen se stal skutečností! Radost pedagogů i rodičů a bouřlivé ovace, srovnatelné snad pouze s potleskem pro fenomenální korepetitorku Martinu Hájkovou. Milan Kostelenc zkončil své působení v soutěži triumfem!

From the First Category to the Laureate Title!

Over the years, we have seen some touching stories here at Kocianka. Foreign competitors usually attended the competition twice; the first time when they won the laureate title, and then the following year, when they played the laureate concert. Our national violinists, on the other hand, usually started in the 1st category and pushed through over the years. And some of them reached the pinnacle. That is also the case of this year's laureate, 15-year-old Prague Conservatory student – Milan Kostelenc. Starting as a mere student at Art School Liberec, he competed through all the categories and he reaped success in all of them. In 2017, he won the 1st category, in an interview later, he declared: “The idea of being a laureate is really enticing.”

He already aspired for the title last year, however, the contestants from the 4th category were shadowed by the light of Lana Zorjan. Yesterday, the name of Fišer and Matěják's student was finally announced during the ceremony. A dream came true. Immense joy on the faces of the teachers and parents, a rapturous applause. Milan Kostelenc's last time at the competition was an absolute triumph!



„Je to opravdu úžasný pocit! Z velké části proto, že se mnou u toho mohli být moji rodiče s panem učitelem, to jsou totiž moji hlavní tahouni, kteří mě vždycky podporovali. Jel jsem sem s tím, že když už je to letos naposledy, tak si to na Kociance hlavně užiju. Vítězství je pro mě i cestou, jak poděkovat těm, kteří mě vždy podporovali. Poznám tu za šest let mnoho úžasných lidí, kteří při mně od začátku stáli. Jmenovitě paní Kodytková s panem Sedláčkem, předsedové poroty Pavel Hůla a Pavel Šporcl, pan Pilař nebo paní Lipenská. A samozřejmě také skvělí soutěžící, s nimiž jsem se tady potkával, ať už z Čech, nebo různých zemí světa. Co bude dál, zatím nevím, dnes se ale rozhodně bude slavit!“

Předseda odborné poroty hodnotí 4. kategorii

Kategorie krásně začala Bruchovým koncertem v podání izraelské houslistky, z této země jsme tu dlouho nikoho neměli. Hlavně po pauze se úroveň ještě zvýšila díky Milanu Kostelenci a Denis Ryabovolovi – ti opravdu ukázali obrovskou kvalitu a nadhled. Přístupy a technická vyspělost finalistů byla různá, stejně jako osobní prožitky. Kategorie byla speciální ještě tím, že vůbec poprvé se soutěže zúčastnil nevidomý houslista – Viktor Knap ze Slovenska. Hendikepovaní jsou úžasným vzorem pro všechny, že i s takovým znevýhodněním lze hrát na housle, na tak obtížný nástroj! Viktor hrál krásně, zejména Bachovo *Preludio* – proto jsem mu udělil cenu a bude hrát na závěrečném koncertě. A ostatním bych ještě doplnil, že Viola Lukášová udělala za rok obrovský kus práce. A mongolský houslista se skvěle popasoval s Čajkovského koncertem, technicky i hudebně obtížným. Jsme moc rádi, že jsme tady početnou mongolskou výpravu opět měli!

Jury Chairman's 4th Category Evaluation

The category was opened with a beautiful Bruch concerto by a contestant from Israel. After the break, the level of the performances was highly elevated by Milan Kostelenc and Denis Ryabovol, these two played with great skill and ease. The technical level, style, and passion differed in each contestant. The category was special because of one more aspect, for the first time, we had a visually challenged violinist – Viktor Knap from Slovakia. Physically challenged players are a great example that despite difficulties, it is possible to play the violin – an instrument of great difficulty! Victor played nicely; I really liked his interpretation of *Prelude*. Because of that, I also awarded him the opportunity to play at the final concert. Additionally, Viola Lukášová has made huge progress since last year. The violinist from Mongolia successfully tackled Tchaikovsky's concerto which is technically and musically difficult. We are really glad that the large Mongolian group visited us again!

Pavel Šporcl hodnotí laureáta 65. KHS

Co říci k Milanovi? Konečně se dočkal! Ustál tlak, který na něj za ty roky musel být obrovský. Skutečně byl nejlepší, všichni porotci to dali hodnocením najevo. Milana Kostelence sleduji už déle, byl u mě na kurzech, hráli jsme spolu. Hodně na sobě pracuje, je duší sportovec, soutěživý typ, chce vyhrávat! Měl jsem obavu, jestli stres zvládne, letos mě ale potěšil už v prvním kole, loni mi ještě přišel trochu nesoustředěný. Zjevně si z toho vzal ponaučení, letos byl jeho výkon absolutní senzace. Jeho budoucnost se teprve ukáže, je mnoho překážek a cest. Milan má ale úžasně rodinné zázemí, jde za svým cílem, neustále se zlepšuje. Přijdou nové cíle, koncerty, soutěže, ostatně za rok jej uvidíme!



Výsledky 4. kategorie

1. cena **Milan Kostelenc (CZ)**
 2. cena **Denis Ryabovol (USA)**
 3. cena **Gefen Rabin (Israel)**
- Čestné uznání 1. stupně
- Viola Lukášová (CZ)**
 - Murun Ryuki Munkhbat (Mongolia)**
 - Viktor Knap (Slovakia)**

Pavel Šporcl's Evaluation of the 65th Laureate

What to say about Milan? He finally made it! He did not falter under the pressure that has been building up over the years. He was definitely the best, the whole jury agreed on that. I have been watching him for some time, he attended my seminars, and we played together. He is working hard on himself, has a soul of a sportsman, he also strives for victory! I was worried whether he could withstand the stress but he surprised me already during the 1st round. He evidently learned from last year's experience. His future is yet to come and there are still many obstacles. But he has a supportive family, goals, and he constantly improves. There will be more goals, concerts, and competitions. We will be looking forward to seeing him next year!



Gefen Rabin

Na druhém místě 4. kategorie, v níž soutěží nejstarší houslisté do 16 let, se umístila Gefen Rabin původem z Izraele. Její vystoupení mělo, jak řekla po vyhlášení, své dobré i horší části, ale vložila do něj veškerou svoji lásku nejen k houslím, ale i k hudbě samotné. Housle se staly jejím vyvoleným nástrojem v pěti letech. Pedagogem Gefen Rabin je jeden ze členů odborné poroty profesor Lihay Bendayan. Ten, i když pro něj byla celá soutěž časově velmi náročná, byl její největší psychickou podporou a čas strávený s ním pro ni znamenal opravdu hodně. "Byl jsem nervóznější než ona," přiznává se smíchem učitel v závěru soutěže.



Denis Ryabovol

Druhou cenu ve 4. kategorii získal Denis Ryabovol, který byl s výběrem repertoáru nadmíru spokojen. Jak sám řekl: "Jsem opravdu rád, že jsem si vybral tuto skladbu, ale nesmíme zapomenout, že hlavní je si soutěž užít." Sympatického Američana doprovázela legendární korepetitorka Martina Hájková, které touto cestou děkuje. Na začátku svého vystoupení byl nervózní, ale po čase, když došlo na druhé kolo, se uklidnil a užíval si atmosféru celé soutěže. Z ústeckého prostředí se mu nejvíce líbí zdejší atmosféra. Přijel v doprovodu své maminky, která celou dobu tiše a napjatě seděla a držela mu palce.



Mirek Němec: Jak to slyším já (4. kategorie)

Rubrika „Jak to slyším já“ nemá za cíl přinášet odborná hodnocení výkonů. Jedná se o naprosto bezprostřední nejrůznější dojmy, které po soutěži připomenou jednotlivé soutěžící a atmosféru přímo v sále i na pódiu.

Denis Ryabovol

Sibelius – Koncert d moll.
Tuto skladbu tady někdy před dvaceti lety hrála jedna ze sester Hemsing (obě byly laureátkami). Jak se povede mladému Američanovi?

Do sugestivní atmosféry vstoupil dokonalým způsobem. Naplno a bezchybně. O jeho umění zvládnout housle a "hrát si" s nimi naplno nikdo v sále nepochybuje. Je jasné, že na pódiu stojí hotový houslista. A Martina Hájková u klavíru svým podílem nezaměnitelně přispívá k vrcholnému hudebnímu zážitku. Vynikající číslo. Duch Jaroslava Kociana se někde v duchovních dálavách určitě usmívá. Nepochybně velmi podařený ročník soutěže se strhujícím finále.

Milan Kostelenec

Wieniawski – Výtečně připravený student potvrzující úroveň české houslové školy se od začátku naplno ponořil do Wieniawského skladby, jinak to nelze pojmenovat. Svým smyčcem bezpečně proplová mořem tónů skladby až k vítěznému finále. Výtečný jednoduší výkon. V sólové skladbě (Ernst) Milan kouzlí od prvních taktů. Po krátké introdukci přichází romantické téma. Všechna děvčata z redakce Zpravodaje KHS sedí v třetí řadě sálu a odezírají houslistovi tóny z prstů ještě dříve, než je zahraje. A v sále byste špendlík neupustili... Celé publikum jak hypnotizované. Úžasná atmosféra. Úchvatné! Potleskoměr na nejvyšší úrovni za celou soutěž! Jeden z naprosto nejlepších výkonů letošní soutěže, to se "nedá trumfnout". Bravo!



Gefen Rabin

Děvče z Izraele začíná citlivě zpívat na housle. Hudba se najednou počíná větvit do více pramenů, zůstává niterní výpověď, naléhavost sdělení. V druhé části skladby hudba připomíná šumivou tabletu ve vodě. Bubliny stoupají k hladině o překot, množství tónů, bublinek, nepočítáte. Vše je barevné. Výsledný nápoj chutný. Občas některá bublinka proletí

kolem Vás, je jich v sále víc a víc. Perfektně vystavěná skladba. Následuje Havanaise, část v nejvyšším tempu připomíná až rojení včel. Rytmizovaný klavírní doprovod je báječnou kulisou pro eskapády houslí. Bravo!



Předseda odborné poroty hodnotí 3. kategorii

Byla na světové úrovni, to by bylo před dvaceti, třiceti lety nepředstavitelné! Škoda, že může vyhrát jen jeden, dal bych klidně tři, čtyři první ceny, rozdíl by byl opravdu minimální. Houslistům je třináct, čtrnáct let a hrají skladby, které patří k absolutně nejtěžším po technické i muzikální stránce. Hned tři druhé ceny odpovídají tomu, na čem jsme se jako porota shodli. Co se mi líbilo? Jednak provedení Ysaŕovy sonáty, které zahrál Sora Sato-Mound, to se mohlo hned nahrát! Ukázal svoji představitost a osobnost. Dále celkový styl houslistky z Kölnu Mi-Helen Horn, připomínalo mi pojetí Jaschy Heifetze, jemné rychlé vibrato a stálý kontakt smyčce se strunami. Adriel z Belgie zase ukázal neuvěřitelnou hbitost a rychlost prstů.

A vítězná Natalia Dragan? Nasadila nejvyšší latku hned na začátku, hrát v devět ráno není žádná legrace. Mně se líbila především její *Tarantella*, kde nebyla jediná chybička. Je to prakticky hotová houslistka.

Jury Chairman's 3rd Category Evaluation

Those performances were world-class, something we could not dream of twenty, thirty years ago! It is a shame that the winner can be only one, I would award 3, even 4, 1st prizes because the differences were minimal. The violinists are all 13 or 14-year-olds and they play compositions that are one of the hardest, technically and musically. That is reflected in the fact that we awarded three 2nd prizes. What I personally liked was Sora Sato-Mound's interpretation of Ysaŕe, he demonstrated his imagination and personality. The performance of Mi-Helen Horn reminded me of Jascha Heifetz's style, soft and swift vibrato. I also admired Adriel Collomb's quick and swift fingers.

The winner, Natalia Dragan, set the bar incredibly high. Playing early in the morning is not easy. I personally liked her interpretation of *Tarantella*, flawless. She is practically an established violinist.

Natalia Dragan

První cenu 3. kategorie si nakonec odnáší soutěžící Natalia Dragan z Polska. Sama vítězka je na svůj výkon opravdu pyšná a vše zahrála přesně tak, jak si před soutěží předsevzala. Jejím receptem na úspěch je dobrá nálada, přátelství a podpora, které našla u loňské laureátky Lany Zorjan ze Srbska. Houslistky se seznámily přes sociální sítě a díky letošnímu ročníku Kocianovy houslové soutěži dostaly příležitost se poprvé setkat tváří v tvář. Jejich kamarádství se tak ještě utužilo a dle slov vítězky se rozhodně neviděly naposledy.



Výsledky 3. kategorie

1. cena **Natalia Dragan (Poland)**
 2. cena **Mi-Helen Horn (Germany)**
Sora Sato-Mound (Canada)
Adriel Collomb (Belgium)
 3. cena **Roman Spirin (Germany)**
- Čestné uznání 1. stupně
Vintřil Langášek (CZ)

3. kategorie očima dětské poroty

Ani ve 3. kategorii nesmělo chybět hodnocení žáků ZUŠ. Podle jedné z jejich členek, Sárky Šumové, byly výkony velmi vyrovnané a vybrat toho, komu udělí titul vítěze dětské poroty, zabralo opravdu hodně času. Nakonec prý rozhodla především sympatičnost, úsměv a celkové vystupování soutěžícího. „Pro mě osobně byla důležitá i délka a obtížnost skladby druhého kola,“ dodala Lucie Morávková. Nakonec si jejich srdce nejvíce získal houslista Sora Sato-Mound z Kanady, který se dle výsledků odborné poroty umístil na druhém místě.

Sora Sato-Mound

Až z daleké Kanady k nám zavítal Sora Sato-Mound, svěřenec v Ústí nad Orlicí dobře známého pedagoga i porotce KHS Atise Bankase. Svoji nápaditou a technicky precizní hrou získal ve 3. kategorii jednu ze tří druhých cen. Před vystoupením byl značně nervózní, protože při nácviku byl přesvědčený, že hraje opravdu špatně. Následný stres naštěstí odpadl. Když dohrál své vystoupení, tak byl s předvedeným výkonem velice spokojen. Na Kocianovu houslovou soutěž se připravoval necelý měsíc, přičemž velkou pomocnicí byla jeho maminka, která mu v jevišti držela palce.



Mirek Němec: Jak to slyším já (3. kategorie)

Rubrika „Jak to slyším já“ nemá za cíl přinášet odborná hodnocení výkonů. Jedná se o naprosto bezprostřední nejrůznější dojmy, které po soutěži připomenou jednotlivé soutěžící a atmosféru přímo v sále i na pódiu.

Natalia Dragan

Vieuxtemps: *Tarantella*. Od prvních tónů to jede! Virtuózní skladba ve virtuózním pojetí! Fyzikální zákony o šíření zvuku dostávají zabrat. Kaskády melodií letí do sálu, ale ještě je tu přítomen dozvuk právě odeznělých tónů, které v tom tempu nemají kam zmizet, a s ozvěnou bloudí kudy kam. Opravdu zvukový zážitek. Vynikající provedení i akustika sálu. *Carmen – Fantasy* je virtuózní tanec divoké Carmen. Parádní sousto pro posluchače. Velká pochvala pro dokonale sehraný tým na pódiu. Tóny houslí voní vášní, sentimentem, touhou... Létáte s nimi prostorem a pak se vrátíte k houslistce. Bravo! Lépe už snad zahrát nejde, v tomto věku určitě ne. Na úvod dne naprostá pohádka. Potleskoměr na naprostém maximu.

Roman Spirin

Nenápadný mládenec začíná Wieniawského v nejvyšším tempu. Rychleji snad už nelze, snad je to i na úkor kvality, nevím, ale zatím se zdá, že mládenec na to má. A naopak, že se ještě chystá „přiložit pod kotel“. Pro laika dnes báječná kategorie. Efektivní skladby, virtuosita v přímém přenosu... Mozartovo Adagio přináší velebnou melodii skladatelovy geniality. Vynikající Martina Hájková u klavíru vytváří spolehlivý „zvukový polštář“ pro housle a přenáší nás spolu s Romanem Spirinem na dopolední matiné kamsi do Salzburgu. Závěrečný Bartók je opět zcela jiný hudební chod. Poslední číslo třetí kategorie je celkovým vyzněním malý hudební dějepis přinášející dokonalé vzorky hudebních žánrů a vyhraněných skladatelských tipů. Bartók je opravdu efektivní na závěr. Bravo mládenče!



Mi-Helen Horn

Vyšší kola KHS vždy nabízí plejádu dokonale připravených houslistů. Tato je jednou z nich. Pak už jen záleží na momentálním rozpoložení mladé umělkyně a na pověstném štěstí. Roli sehrává i výběr vhodné skladby, ve které se houslistka musí na pódiu dokonale najít. A vše zváží na lékárenských vážkách porota. Ve skladbě pro sólo housle děvče předvádí výtečnou virtuositu.

Vintřův Langášek

Věru těžká soutěž pro psychiku některých účinkujících. Po vynikajících dvou prvních výstupech jít soutěžit, to je sám o sobě výkon hodný obdivu. Mládenec bojuje jak lev! Posluchačům má co nabídnout. Je vidět, že u Langášku s hudbou vstávají i chodí spát. Včera tu soutěžil v kategorii Vintřův mladší bratr. Jen tak dál, mládenci, skvělé! I když nutno přiznat, že oproti předchozím dvěma soutěžícím cosi chybí...

Postřehy porotce Milana Bátora

Jste tu poprvé, co říkáte prostředí budovy a celkové atmosféře soutěže?

Atmosféra soutěže na mě působí velice příznivě. Vzhledem k tomu, že mám jako kytarista a kulturní publicista zkušenosti s řadou různých porot, ať už se jedná o interpretační soutěže hudebního charakteru nebo třeba o porotu cen Thalie či Anděl, tak musím říct, že ta atmosféra je zde úplně báječná, řekl bych až rodinná.

Jak jste se dostal ke členství v porotě houslové soutěže, vzhledem k tomu, že nejste profesionální houslista, ale kytarista?

Vše je zásluhou Pavla Šporcla. Pavel samozřejmě čte veškerá hudební média a zřejmě usoudil, že mít v porotě hudebního publicistu může být přínosem. Mohu přinést posluchačskou zkušenost, která není vázána čistě jenom nástrojově. Nejsem však první publicista v této porotě, už v minulých letech zde působil Pravoslav Kohout, který

psal pro časopis Harmonie, stejně jako já. Tudiž je to také svým způsobem tradice.

Co soudíte o popularitě klasické hudby mezi mladými lidmi z pohledu učitele základní umělecké školy? Jsou stále teenageri, kteří ji poslouchají?

Samozřejmě záleží na tom, na jaký hudební nástroj člověk hraje a z jakého rodinného prostředí pochází. Je to souhra mnoha faktorů. Budu upřímný, obecně si myslím, že klasická hudba v současné době není na vrcholu popularity, ale to asi nebyla nikdy. A vždycky záleží také na osobnosti učitele, jak dokáže přitáhnout děti ke klasice. U houslí to bude asi trochu jinak a já to mám jako kytarista trochu jednodušší. Já můžu těm malým dětem nabízet tu populární hudbu a kombinovat to v rozumné míře s nějakou tou klasikou.

Práce porotce je časově velmi náročná a mezi jednotlivými koly není moc volného času.



stiháte ještě psát o festivalových koncertech do časopisu KlasikaPlus?

Je to náročné. Abych dal konkrétní příklad jen tak pro zajímavost čtenářům, včera jsem vyrazil z krásného koncertu s loňskou srbskou laureátkou v Roškotově divadle a chtěl jsem psát. Byl jsem ale tak unavený, že jsem si nastavil budík na 5:30 ráno, protože jsem věděl, že to musím napsat než začne dnešní kolo. Ale když zazvonil, tak jsem po tom praštil a okamžitě jsem to přetočil na 6:00, a poté ještě na 6:30, kdy jsem věděl, že to musím dnes odevzdat do

redakce. Nicméně se povedlo. Je to holt dobrodružné.

Splnila práce porotce v této soutěži vaše očekávání a přijal byste ji i v dalších ročnících?

Já hlavně doufám, že splnila očekávání ostatních odborníků z poroty a především dětí a ani jedno neodjede s pocitem nějakého poškození. Když jsem se ale díval na tabulku hodnocení všech porotců, viděl jsem, že se v zásadě nikde nerozcházejme. Takže si myslím, že jsme se v porotě sešli lidé, kteří slyší a cítí dost podobně.

Postřehy porotkyně Dany Vlachové

V letošní sestavě jste jednoznačně nejzkušenější, změnilo se z vašeho pohledu hodně?

Když jsem na Kocianku začala jezdit, zažila jsem jako předsedu poroty pana profesora Ivana Štrause. Pak Pavla Hůlu po celou dobu jeho působení. Nyní pod vedením Pavla Šporcla jsem zde poprvé, loni byla sestava poroty jiná, což je myslím prospěšné. I Pavel Hůla obměňoval alespoň jednoho člena, aby byla v porotě rotace. Jde i o pocit účastníků, aby si v případě neúspěchu nemysleli, že je porota nemá ráda.

Nejde spíš o rodiče než malé soutěžící?

Rodiče to prožívají určitě víc než samotné děti. A nejvíc kantoři! Měli bychom chápat, že už jen výběrem repertoáru je Kocianka soutěž budoucích profesionálů, speciálně v nejvyšší kategorii.

Stačí se podívat do listiny vítězů.

Ale najdete i takové, o kterých za pár let nevíte, to se ale stává i na velkých soutěžích. Třeba v Montrealu, kam jezdil můj tatínek, dostal světově proslulý houslista Gidon Kremer druhou cenu, ale o vítězi pak už nikdo nikdy neslyšel. Ale to jsou takové hříčky života.

Ještě zpátky k osobám posledních tří předsedů poroty soutěže, jací byli?

Každý byl svým založením jiný, musím říct, že různými způsoby se projevovala jejich nesmírná vstřícnost. Stalo se třeba, že někdo pochopil špatně zápis povinné skladby, zvolil neodpovídající detail a Ivan Štraus dal možnost, aby se dotyčný prezentoval ještě jednou. Velká empatie vůči dětem! Pavel Hůla zase s obrovskou trpělivostí konverzoval s pedagogy a rodiči. Pavel Šporcl se objevil v posledních letech a začal dělat garanta soutěže, komunikoval s dětmi. Když nás Pavel Hůla bohužel opustil, tak bylo naprosto logické, že se Pavel Šporcl vedení poroty ujme.



Je to velmi závazná, možná trochu nevděčná funkce, ne?

Když hodnotíte děti od osmi do deseti let, nejradši byste dal medaili a první místo všem. Třeba letos jejich povinná skladba od Martinů nebyla snadná, je to oříšek pro kantory a také klavíristy, kteří se na pódiu tak často nepohybují.

S výjimkou Martiny Hájkové!

Když dostane houslista okno a přeskočí tři takty, tak ona jede s ním, že tam není ani jediná nota prodlevy. Navíc jako dítě školou povinné hrála Martina na housle, ona umí odečítat ze smyčce začátky a konce, když přijdou jindy, než by měly.

Co říkáte dosavadnímu průběhu letošní soutěže?

Je naprosto skvělá, i povinné skladby si děti připravují neuvěřitelně, rozhodují malé nuance. U dvoukolové soutěže můžeme vybírat nejlepší z dobrých. A musím k tomu říct jednu důležitou věc. V době, kdy mají děti všemožná pokušení různých her, televize, sociálních sítí, přijde mi jako zázrak, co tady slyšíte. Tyhle děti evidentně také hrají hry, ale tráví čas u nástroje. Očekávala bych, že takové zanícení bude spíše slábnout.

Jenže to se neděje.

Vždy se tady objeví dva nebo tři zjevy, které jsou naprostá bomba, jak my říkáme. Úplně nás uzemní, i když třeba medaili nakonec nedostanou.

A už tady pro vás nějaká bomba letos vybuchla? Nemusíte jmenovat.

Ano. Probíhala jednokolová první kategorie, kde byly některé děti úplně neuvěřitelné. V ostatních kategoriích je pár lidí, na které jsem se těšila. A těším se samozřejmě na druhé kolo čtvrté kategorie.

Bezmála padesátka účastníků je ideální?

Uvítali bychom co nejvíce českých účastníků, aby měli možnost porovnání se zahraničními. Je úžasné, že sem přijedou soutěžící z Mongolska, Japonska a dalších vzdálených zemí. Výpravy mongolských dětí, které vystupují v krásných šatech, svědčí o tom, že Kocianova soutěž je něčím unikátní. Je do 16 let, je mimořádně náročná, má vysoce odbornou porotu. Kocian je významné jméno, jeho skladby můžeme využít jako povinné.

Po vašem boku na Pražské konzervatoři i v Českém triu je Miroslav Petráš, předseda poroty další z našich soutěží – Heranovy. Bavíte se spolu o Kociance a Herance?

Samozřejmě. Minulý rok jsem měla v porotě i švagra Mikaela Ericsson, skvělého cellistu a vítěze Pražského jara. I od něho jsem o soutěži slyšela, my se bavíme o muzice pořád! Laureátku Heranky z minulého roku znám, studuje u nás. A tím bychom se mohli dostat k pozici Kocianovy i Heranovy soutěže na Pražské konzervatoři.

To by nás zajímalo...

Je to zamotané tím, že k nám jdou děti za chvíli šestnáctileté. Dostanete dobré studenty, kteří na sobě ale potřebují pracovat. Třeba teď mám v ročníku šikovnou dívku, na Kocianku se těšila, začala cvičit povinného Ondříčka. Jenže...

Pravou ruku jsme museli opravit, něco v levé, malinko se nám to zabrzdilo. Řekla jsem jí to jasně: „Jsi v klíčovém období, když ti ruce předělám, budeš mít vystaráno. Anebo tam pojeděš vybavená tím, co máš, riskuješ vypadnutí v prvním kole a ztratíme půlrok času. Co se týče Pražské konzervatoře – není problém, když jde na Kocianku člověk, který tady byl několikrát, je ostřílený soutěžením. To je třeba případ Milana Kostelence.

Ten by přeci v Ústí nemohl chybět, nebo ano?

U nás je v prvním ročníku a nedovede si představit, že by na Kocianku nejel. Roste se soutěží, pro lidi, jako je on, je tahle soutěž naprosto ideální. Ve čtvrté kategorii je velká konkurence.

Navíc nikdy nevíte, kdo přijede ze zahraničí, víďte?

Přesně tak. Na základě povinné skladby vyberete, ale někdo se jí třeba jen naučí, chce projít. A ta největší bomba vybuchne ve chvíli, kdy zahraje volný repertoár.



Legenda v Ústí! Zaplněné divadlo aplaudovalo Ivanu Mládkovi

Málokdy se vám poštěstí, abyste přivítali umělce, jehož kariéra se v podstatě překrývá s existencí Kocianovy houslové soutěže. Jiří Suchý? Olympic? Kdeže... V pátek večer přijel do Ústí nad Orlicí legendární Ivan Mládek a jeho Banjo Band!

Příznivci Kocianova Ústí, kteří zaplnili takřka celé Roškotovo divadlo, na dvě hodiny přepnuli z klasické hudby na čistokrevný „dixík“.

Skladatel, textař, zpěvák, multiinstrumentalista, komik, výtvarník, scénárista, autor deskových her. Všechny tyto profese byste mohli k jednaosmdesátiletému umělci přiřadit a případně ještě doplnit inženýra ekonomie – i když alespoň v tomto oboru Mládek nepatrně zastínil jeho spolužák z dob studií na VŠE Václav Klaus. Cenné hudební zkušenosti sbíral náš nejznámější banjista na konci 60. let ve Francii, domácí popularitu mu zajistila zásadní alba Banjo Bandu *Dobrý den!* a *Nashledanou!* z poloviny 70. let. Od té doby Mládkova



obliba neutuchá, naopak ji ještě posílily zábavné pořady, které v reprízách na komerčních stanicích běží dodnes.

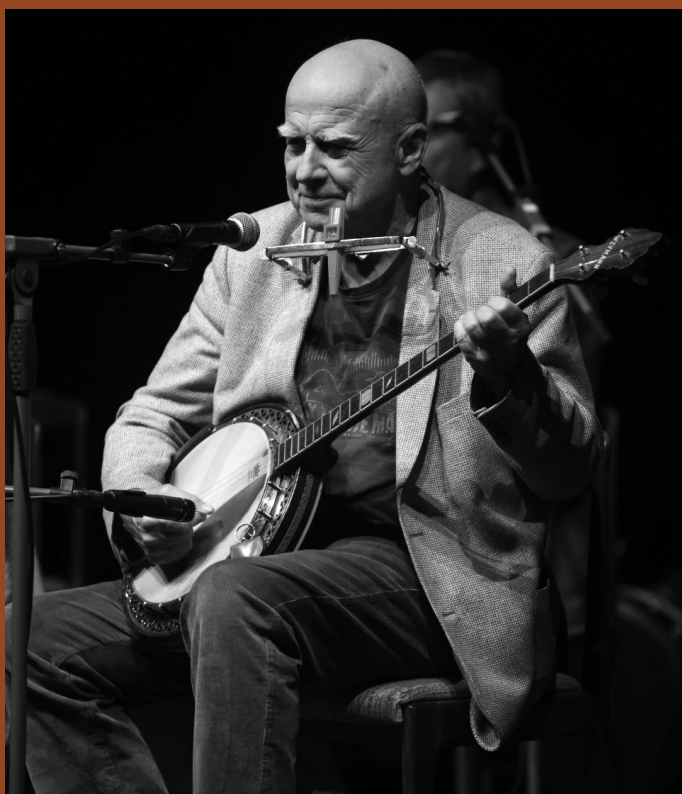
Počet písní, které Ivan Mládek dosud „poslal do světa“, už dávno překročil hranici 400. Mnohé z nich také v pátek večer v Roškotově divadle zazněly a některé z nich si notujeme, aniž bychom jejich autorství znali

– za desetiletí zkrátka zlidověly. Mládkovo renomé navíc dalece přesahuje Česko, vystupoval v řadě evropských zemí, Jožina z bažin si mohli zazpívat také návštěvníci amerických koncertů.

Nápad zařadit do programu Kocianova Ústí i jinou než klasickou hudbu není ojedinělý, naopak zpřístupňuje festival širšímu okruhu posluchačů.

Uměleckému řediteli festivalu vyšel v minulosti například tah s bratry Ebenovými a stejně tak se „trefil“ v případě Banjo Bandu. Ústecké publikum si užívalo známé hity i neotřelý Mládkův humor, kterými vystoupení tradičně doprovází. Po náročném třídenní soutěži byl páteční koncert příjemným oddychem a osvěžením.

A True Legend in Ústí! Ivan Mládek Reaped Success in a Crowded Theatre



It is not every day you have the opportunity to see an artist whose career is as long as the history of Kocianka. On Friday evening, we had the pleasure to welcome Ivan Mládek and his Banjo Band to Ústí!

Kocian Ústí attendees crowded the whole Roškot Theatre and, for two hours, shifted from classical music to Dixieland jazz. Songwriter, lyricist, singer, multi-instrumentalist, comedian, artist, screenwriter, board games developer, and economics graduate engineer – these are all the words that describe this 81-year-old artist. Our most famous banjoiist gathered valuable experience in the 60s in France. In his homeland, Banjo Band gained fame in the 70s with their albums *Dobrý den!* and *Nashledanou!*. Since then, Mládek is constantly becoming popular, his fame grows with TV shows that are on rerun on commercial television programmes.

The number of Mládek's songs

that were released into the world reaches nearly 400 today. Many of them were played in Roškot Theatre on Friday and some of them are nowadays part of our everyday lives, we hum them without even noticing. Mládek is not only popular in the Czech Republic, he performed in several European countries, and the song *Jožina z Bažin* was also performed in the USA.

The idea to include other genres in the Kocian Ústí programme is not unusual, quite the opposite, it opens the festival to a greater number of guests. Choosing the band Bratři Ebenové was already a good move in the past, so, naturally, Banjo Band reaped success as well. The audience were presented with Mládek's famous songs and unique humour, which is part of every show. After the demanding three competition days, this was a pleasant and fresh break.

Pavel Šporcl hodnotí 65. ročník KHS



Kocianka je opravdu velmi prestižní soutěž, kterou si ne jeden špičkový houslista uvádí jako začátek své kariéry. Letos se to projevilo počtem zahraničních účastníků i jejich úrovní a skladbou zemí. Přiletí k nám z Ameriky, Japonska! Počet přihlášek je v průměru dobrý, vzhledem k situaci asi maximum možného – vše změnil covid a nyní válka. Co se týká českých účastníků, asi nemůžeme chtít, aby stále vyhrávali, když k nám jezdí konkurence z celého světa. Letos máme vítězku první kategorie, máme laureáta, řadu dalších kvalitních umístění. Ani v této konkurenci se Češi neztratí, naopak. Pokud bych měl letos vyzdvihnout jednu kategorii, která mne mile překvapila, pak bych zmínil třetí. Byla na tak úžasné úrovni, že bychom v ní mohli mít tři různé vítěze! Jako porota jsme byli ohromeni, co všechno soutěžící v ještě mladém věku dokážou. U čtvrté kategorie to lze už předpokládat.

Pavel Šporcl about the 65th Kocianka

Kocianka is a highly prestigious competition that many violinists consider a stepping stone in their careers. We could see that for ourselves with the high number of foreign contestants and their skill levels. They come here from America or Japan! The overall number of contestants is satisfactory, considering the matters of covid and the war. Moreover, it would be naïve to wish for our Czech contestants to win every year when we have so many competent violinists here. This year, we only have Czech 1st winner, the laureate, and some other noteworthy contestants. I would like to emphasize the 3rd category, the violinists played with such great skill that we could have chosen nearly 3 winners there! The whole jury was mesmerized by the competence of the players, which can only be expected in the 4th category.

Příští rok to na Kociance zase rozjedeme!



Vyhlašovatel a titulární sponzor:

[OU] Město Ústí nad Orlicí

Generální partner:

RIETER

Hlavní partner:



Odborní partneři:



Bärenreiter

HFZ
HUDEBNÍ FESTIVAL
ZNGIMVO
2016



našenoty.cz

Partneři:



Pardubický kraj



Mediální partneři:



Zpravodaj Kocianova Ústí

šéfredaktor Natália Kudrnová

redakce Jan Pokorný

Miroslav Němec

Kateřina Rejmanová

Šimon Švejda

překlad Kristýna Šedová

foto Tereza Ilgnerová

Lukáš Prokeš

grafika Lucie Zamazalová

tisk Grantis, s.r.o.

